

अम्बु

मारजन्तुः। इति हेमचन्द्रः। सुमुक इति भाषा।
अम्बुकूर्मः, पुं, (अम्बुनः कूर्म इव)। शिशुमारः।
 इति हेमचन्द्रः।
अम्बुकेशरः, पुं, (अम्बुजातः केशरोऽस्य ।) ह्योज्झ-
 रत्तः। इति रत्नमाला।
अम्बुचामरं, स्त्री, (अम्बुनः चामरमिव ।) शैवालं।
 इति जटाधरः। शैवाल इति भाषा।
अम्बुजं, स्त्री, (अम्बुनि जायते, अम्बु + जन् + डः ।)
 पद्मं। इति मेदिनी। “इन्दीवरेण नयनं मुख-
 मम्बुजेन”। इति शृङ्गारतिलके। “अम्बुजमम्बुनि
 जातं क्वचिदपि न जायतेऽम्बुजादम्बु”। इत्यङ्कटः।
 वचं। इति त्रिकाण्डशेषः।
अम्बुजः, पुं, (अम्बुसमीपे जातः ।) हिज्जलरत्तः।
 इत्यमरः। (निचुलरत्तः।
 “अम्बुजं कमले स्त्रीवं हिज्जले तु पुमानयं”।
 इति शब्दरत्नावली।
 “अम्बुजो निचुले पुंसि कमले तु नपुंसकं”।
 इति मेदिनी।)
अम्बुजम्, [न्] स्त्री, (अम्बुजो जन्मास्य ।) पद्मं।
 इति राजनिर्घण्टः। (सारसविहङ्गः। शृङ्गः।
 त्रि, जलजातः। सलिलोद्भवः।)
अम्बुतालः, पुं, (अम्बुनि जले तालयति प्रतिष्ठां
 गच्छति अम्बु + तल + अच् ।) शैवालं। इति
 त्रिकाण्डशेषः।
अम्बुदः, पुं, (अम्बु जलं ददाति, दा दाने + कः ।)
 मेघः। इति रत्नमाला। (“यदा मनोऽम्बुदना-
 दसौत्सुकम्”। इति ऋतुसंहारे। “शुभ्राक
 निर्वापयितुं न वासवः स्वतस्युतं वक्रिभिवान्द्रि-
 म्बुदः”। इति रघुवंशे।) सुक्तकं। यथा। “कञ्ची-
 सविश्रानलदं सङ्गम्बुदं”। इति वैद्यकं।
अम्बुधिः, पुं, (अम्बुनि धीयन्तेऽत्र, अम्बु + धा +
 कर्मण्यधिकरणे किः ।) समुद्रः। इति शब्द-
 रत्नावली। (“रे चाक्षत्ययुधो मृगाः अत्रिनगाः
 कञ्चोलमालाकुलामेतामम्बुधिगामिनीं श्वसिताः
 सङ्घाहितुं वा कथम्”। इति भास्मिनीविलासे।
 “सुरासुराश्च गन्धर्वाः क्षोभयामासुरम्बुधिम्”।
 इति रामायणे।)
अम्बुधिसदा, स्त्री, (अम्बुधि + सु + अच्, स्त्रियां
 टाप् ।) मृहकन्या। छतकुमारी इति ख्याता।
 इति राजनिर्घण्टः।
अम्बुपः, पुं, (अम्बुनि जलानि पाति पिबति वा,
 अम्बु + पा + कः ।) चक्रमर्कटरत्तः। इति शब्द-
 चन्द्रिका। (जलेश्वरः। वरुणः।) शतभिषास्य
 नक्षत्रं। त्रि, जलपानकारी।)
अम्बुपत्रा, स्त्री, (अम्बुनि पत्रे यस्याः सा।) उचटा-
 रत्तः। इति रत्नमाला।
अम्बुप्रसादः, पुं, (अम्बुनि प्रसादयति सञ्चरतां नयति
 अम्बु + प्र + सद् + षिच् + अच्, उपपदसमासः ।)
 कतकरत्तः। इति राजनिर्घण्टः। निर्मली इति
 ख्यातः।
अम्बुप्रसादनं, स्त्री, (अम्बुनि प्रसादयति, प्र + सद्
 षिच् + क्युट् ।) कतकरत्तः। इति त्रिकाण्डशेषः।

अम्बु

अम्बुभट्ट, पुं, (अम्बु विभक्तिं, अम्बु + भट् + क्तिप् ।)
 मेघः। सुक्तकं। इत्यमरः। समुद्रः। इति केचित्।
अम्बुमात्रजः, पुं, (अम्बुमात्रे अल्पजले जायते, जन
 + डः) शम्बूकः। श्वासुक इति हेमचन्द्रः। इति
 भाषा।
अम्बुरः, पुं, (अम्बु + उरन् ।) हाराधःकाष्ठं। इति
 हेमचन्द्रः। गोवराट् इति भाषा।
अम्बुरहा, स्त्री, (अम्बुनि रोहति, अम्बु + रह +
 कः, ततश्चाप् ।) खलपद्मिनी। इति राज-
 निर्घण्टः।
अम्बुवाची, स्त्री, (अम्बु तदर्थं वाचयति सूचयति,
 वच् + षिच् + अच्, उपपदसमासः, डीप् ।) ऋतु-
 मती पृथ्वी। यथा,—
 “यदादे यत्काले मिथुनसंक्रमणं भूतं तदारम्भन्तरे
 तावत्कालावाधि विंशत्यादिदश्याधिकदिनत्रयमम्बु-
 वाची। तत्राध्ययनं वीजवपनं न कार्यं। सर्प-
 भयोपशमनाय दुग्धं पेयं”। इति ज्ञानतन्त्रं। *।
 अषिच। ज्योतिषे।
 “रजोयुक् प्लाम्बुवाची च रौद्राद्यपादगे रवौ।
 तस्यां पाठो वीजवापो नाहिभोर्दुग्धपानतः।
 मृगशिरसि निरुक्ते रौद्रपादेऽम्बुवाची
 ऋतुमति खलु पृथ्वी वर्ज्येत्तत्रोप्यहानि।
 यदि वपति कृषाणः क्षेत्रमासाद्य वीजं
 न भवति फलभागी शस्यचाण्डालपाकः”।
 रजोयुक् प्ला ऋतुमती पृथ्वी। मत्स्यसूक्ते।
 “धरण्याम्यतुमत्याश्च भूमिकाम्ये तथैव च।
 अन्तरागमने चैव विद्यां नैव पठेद्बुधः”।
 ज्योतिषे।
 “यस्मिन् वारे सहस्रांशुर्गत्काले मिथुनं व्रजेत्।
 अम्बुवाची भवेन्नित्यं पुनस्तत्कालवारयोः”।
 इदन्तु प्रायिकं। इति तिथ्यादितन्त्रं। *। अन्यत्र।
 “यदाईक्षं समादाय भानोर्म्मन्मघगामिता।
 पुनस्तत्क्षेत्रमादाय यजनं त्रिदिनं त्वजेत्।
 काम्यनैमित्तिकश्चैव यात्रां मन्त्रक्रियान्तथा।
 ऋतुमत्यां न कुर्वीत पूर्वसङ्कल्पितादृते।
 न कुर्यात् खननं भूमेः सूक्ष्मयोगापि शृङ्गरि।
 वीजानां वपनश्चैव चतुर्विंशतियामकं।
 प्रमादाद्वपनं कृत्वा गावस्तत्र प्रचारयेत्।
 कृच्छ्रं कुर्यात् तत्क्षणाच्च खननात्तिलकाच्चन”।
 इति मत्स्यसूक्ते महातन्त्रे ५८ पटलः। *। अथरक्ष्।
 “रवौ रूद्राद्यपादस्थे भूमेः संजायते रजः।
 तस्माद्दिनत्रयं यावत् वीजवापं परित्यजेत्।
 चत्वारिंशत्क्रिषिकषड्भागयुतो रविर्यदा भवति।
 तत्राम्बुवाची क्षेया शिवर्त्तपादस्थितो यावत्।
 दिग्भागभ्रून्लिप्तो गणितेन भवति रविर्यदा साप्तः।
 स भवति निर्गुणकालो द्वितीयपादाश्रयाद्भूमे”।
 “न स्नाध्यायं वषट्कारं न देवपिठतर्पणं।
 हजानां वाहनश्चैव वीजानां वपनं तथा”।
 इति राजमातङ्गः। *। अथ पाकनिषेधो
 यथा,—
 “यतिनो प्रतिनश्चैव विधवा च दिनस्तथा।
 अम्बुवाचीदिने चैव पाकं कृत्वा न भक्षयेत्”।

अम्भः

खपाकं परपाकं वा अम्बुवाचीदिने तथा।
 भक्षयं नैव कर्त्तव्यं चाखालान्नसमं स्मृतं”।
 इति संवत्सरप्रदीपे विष्णुरहस्यं।
अम्बुवासिनी, स्त्री, (अम्बुप्रधाने देसे वसति, वस्
 + षिनि डीप् ।) पाटलादत्तः। इति जटाधरः।
अम्बुवासी, स्त्री, (अम्बुप्रधाने देसे वासो यस्याः सा,
 गौरादित्वात्, डीप् ।) पाटलादत्तः। इति राज-
 निर्घण्टः।
अम्बुवाहः, पुं, (अम्बुनि वहति, अम्बु + वह् + अच्,
 उपपदसमासः ।) मेघः। इति रत्नमाला।
 (“विश्वार्चिंवारखसमार्चितजोवितोऽयं नाकर्णितः
 किमु सखे भवताम्बुवाहः”। इति भास्मिनी-
 विलासे। “विश्वामभानीलक्षं पिशुप्रीर्जटास्तडि-
 त्वन्तमिवाम्बुवाह”। इति भारविः।) सुक्तकं।
 मेघनामा इत्यमरेणोक्तत्वात्।
अम्बुवाहिनी, स्त्री, (अम्बुनि वहति स्थानान्तरं
 नयति, अम्बु + वह् + षिनि, उपपदसमासः,
 डीप् ।) काष्ठाम्बुवाहिनी। काष्ठारिहृतच्छिन्ना-
 यनौकाकृतजलसेचनी। इत्यमरटीकायां मधु-
 राणाथः।
अम्बुवेतसः, पुं, (अम्बुजातो वेतसः, कर्मधारयः,
 मध्यपदलोपश्च ।) जलवेतसः। तत्पर्यायः। परि-
 यथाधः २ विदुलः ३ नादेयो ४। इत्यमरः।
अम्बुशिरौषिका, स्त्री, (अम्बुनि अल्पः शिरौषः,
 अल्पार्थे कन् स्त्रीत्वम् ।) जलशिरौषिकरत्तः।
 तत्पर्यायः। शिरौषिका २ टिण्डिणिका ३
 दुर्बला ४ वारिशिरौषिका ५। अस्या गुणाः।
 त्रिदोषविधकुष्ठार्शोनाशिलं। इति भावप्रकाशः।
अम्बुसर्पिणी, स्त्री, (अम्बुनि सर्पति अम्बु + र्प +
 षिनि, उपपदसमासः ।) जलौकाः। इति
 त्रिकाण्डशेषः। जौक् इति भाषा।
अम्बुसेचनी, स्त्री, (अम्बुनि सिञ्चन्ते अनया, अम्बु +
 सिच् + करणे ल्युट्, डीप् ।) अम्बुवाहिनी।
 गौकाजलसेचनपात्रं। इत्यमरटीकायां मधुरा-
 नाथः।
अम्बुक्षतं, त्रि, (अनम्बु अम्बु सम्यद्यमानं क्षतं, अम्बु +
 क्ष + क्त, अक्षुत्तद्वारे चिः ।) क्षेपकक्षनिर्गम-
 सहितवाक्यं। तत्पर्यायः। सनिष्ठीवं २। इत्य-
 मरः। सथत्कारं ३। इति हेमचन्द्रः। (सनि-
 ष्ठीवसुखरावः। “दधति कुहकभाजामत्र मल्लक-
 यूनामसुरसितगुह्णिक स्यानमम्बुक्षतानि”। इति
 उत्तरचरिते।)
अम्बुः, पुं, (अवि शब्दे क्तः ।) अक्षरसः। इत्य-
 णादिकोषः। अम्बुल। टक इति च भाषा।
अम्भः, [स्] स्त्री, (आप्यते, आप् + अस्तुत् ।) जलं।
 बालनामौषधं। इत्यमरः। जन्मादितचतुर्थराशिः।
 इति ज्योतिषं। (अश्वश्राक्से चतुर्थसंख्या।
 वैदिककण्डोभेदः ।)
अम्भःसारं, स्त्री, (अम्भसां सारं ।) सुक्ता। इति
 राजनिर्घण्टः। अम्भससारमपि पाठः।
अम्भःसुः, पुं, (अम्भांसि सुते, सु + क्तिप् ।) धूमः।
 इति हेमचन्द्रः। अम्भसुररिति च पाठः।